

[Pia Gjellerup]

ten til, at vi i løbet af kort tid får vedtaget, at vi forhåbentlig i nær fremtid får gennemført en indberetningspligt af beløbet, som også kommer med på de fortrykte selvangivelser.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Ud fra et forenklingssynspunkt siger det sig selv, at den største forenkling og den mest markante positive tilpasning af vores skattesystem til vilkårene i omverdenen ville være at afskaffe fradraget for fagforeningskontingenter. Samtidig skal vi selvfølgelig sikre, at hver eneste krone, der derved vindes ind, føres tilbage til skatteyderne i form af lavere trækprocenter.

Det er klart, at det ville give den største forenkling. Det har hr. Kofod-Svendsen også været inde på. Heri er jeg fuldstændig enig, således som jeg også sagde det i min indledning.

For en ordens skyld vil jeg gerne sige til fru Bente Juncker, at regeringen ikke har fremsat noget forslag om at afskaffe befodringsfradraget. Jeg udtalte mig alene om spørgsmålet om fradrag for faglige kontingenter, fordi det ud fra et rent principielt synspunkt kan forekomme forkert, at der er ubegrænset fradragsret for bidrag til såkaldte faglige aktiviteter, der mange gange nærmer sig en rent politisk aktivitet. Der er som bekendt ikke fradragsret for bidrag til politiske partier, men der er altså fradragsret for faglige kontingenter, der i meget vidt omfang bruges til politisk aktivitet. Det er ud fra den betragtning, at jeg har givet udtryk for det mere principielle synspunkt, at det ville være det rigtigste at løse dette spørgsmål ved at fjerne fradraget for faglige kontingenter og så til gengæld give skatteyderne en lettelse i form af lavere trækprocenter, men regeringen – det er samtidig et svar til hr. Ole Donner – har ganske enkelt erkendt, at der i Folketinget er et flertal for nu at indføre en indberetningsordning vedrørende faglige kontingenter.

Min frygt har selvfølgelig været den, som fru Elisabeth Arnold kom ind på i sit indlæg, at hvis vi først lavede en indberetningsordning, brugte millioner af kroner på at bygge dette system op og brugte penge på det både i skatteadministrationen, hos de faglige foreninger og i a-kasserne, ville der blive fremført argumenter for, at dette fradrag ikke skulle fjernes i mange år frem. Jeg har selvfølgelig i den forbindelse med interesse noteret mig fru Elisabeth Arnolds og Det Radikale Venstres tilslutning til

forslaget, og at det ikke betyder, at det er udelukket, at der kan gennemføres den principielt mere rigtige løsning at give skatteyderne en nedsættelse af trækprocenten og finansiere det ved at fjerne fradraget. Det har jeg selvsagt noteret mig.

Her og nu taler vi altså kun om indberetningsordningen, og dér har der jo under debatten været fremført en række synspunkter omkring provenuskønnen. Jeg vil gerne sige, at det provenuskøn, som regeringen har præsenteret i sit lovforslag, virkelig er afgivet efter allerbedste overbevisning om, hvad der ligger i dette forslag. Når vi nu skal bruge penge på at opbygge en indberetningsordning, kunne jeg da også godt ønske mig, at der var lidt penge i den. Jeg er bare nødt til at sige, at analyserne peger i retning af, at der ikke er det. Der er ikke bare tale om formodninger trukket ud af luften. Det vil jeg gerne understrege ved at referere, at det, vi har gjort i Skatteministeriet, ganske enkelt er at sammenholde ligningsoplysninger med de såkaldte KRAM-oplysninger, som siger noget om indbetalingerne til a-kasserne. På den baggrund skønnes det, at af de ca. 2,1 million lønmodtagere – inklusive efterlønsmodtagere og forsikrede selvstændige erhvervsdrivende – der i løbet af 1988 – det er de tal, vi har – har betalt kontingent til en a-kasse, foretog ca. 150.000 personer ikke fradrag i feltet på selvangivelsen vedrørende arbejdsløshedsforsikring og fagligt kontingent. Vi har faktisk prøvet at lave en vurdering af det, og det er det, vi er nået til. Så kan det da godt være, at der også er en og anden skatteyder, som er sluppet godt fra at foretage fradrag for et beløb, der ikke er betalt. Det tør jeg da ikke udelukke. Selv om der er et antal af dem, skal der altså være ganske mange, der snyder med fradrag, for at det kan opveje det antal, som beregningerne tyder på ikke foretager fradrag. Det er på den baggrund, at jeg er nødt til at fastholde, at der ikke foreligger holdepunkter for, at der er nævneværdige provenumæssige konsekvenser af dette forslag.

Jeg hæftede mig ved fru Pia Gjellerups udsagn om, at det i øvrigt heller ikke var det provenumæssige, der interesserede Socialdemokratiet så stærkt. Derfor kunne vi måske gøre debatten om provenuet lidt mere afslappet, for det er også regeringens opfattelse, når der nu er et fradrag, at det selvfølgelig er det mest korrekte, at kun de, der er berettiget til det, foretager